

Vergaderjaar 1985–1986

19 633 (R 1313)

Postakten van Hamburg, 27 juli 1984

Nr. 1 HERDRUK³

Ter griffies van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 9 september 1986. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of de Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen en van Aruba te kennen worden gegeven op uiterlijk 9 oktober 1986.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 21 augustus 1986

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring achteraf over te leggen de volgende op 27 juli 1984 te Hamburg tot stand gekomen akten (Trb. 1986, 24).²

1. Derde Aanvullende Protocol bij de Constitutie van de Wereldpostunie
2. Algemeen Reglement van de Wereldpostunie, met Verklaringen afgelegd bij ondertekening
3. Algemeen Postverdrag, met Slotprotocol
4. Overeenkomst betreffende de postpakketten, met Slotprotocol
5. Overeenkomst betreffende de postwisseldienst en de reispostbons
6. Overeenkomst betreffende de postchequedienst
7. Overeenkomst betreffende de verrekenzendingen
8. Overeenkomst betreffende de invordering van waarden
9. Overeenkomst betreffende de internationale spaarbankdienst.

Gezien het technische karakter, de omvang van de Overeenkomsten en de financiële gevolgen van een eventuele vertaling is evenmin als de vorige keren een Nederlandse vertaling van de Overeenkomsten vervaardigd.

Een toelichtende nota bij deze Overeenkomsten gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd, met uitzondering van de Overeenkomst betreffende de invordering van waarden, die alleen voor de Nederlandse Antillen en Aruba zal gelden en de Overeenkomst betreffende de internationale spaarbankdienst, die alleen voor Nederland zal gelden.

Aan de Gouverneurs van de Nederlandse Antillen en van Aruba is verzocht hogergenoemde stukken op 9 september 1986 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen en van Aruba.

De Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen en van Aruba zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ add. art. XXI, GW; art. 62 (2), G.W. 1972, en Art. 24 Statuut.

² Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

³ Herdruk omslagvel.

TOELICHTENDE NOTA

De Akten die de basis vormen voor de samenwerking tussen de leden van de Wereldpostunie (UPU; zie laatstelijk Trb. 1981, 158) zijn als volgt te onderscheiden:

1. De Constitutie, die betrekking heeft op de beginselen waarop de Unie berust en die een permanent karakter draagt;
2. De overige Akten (het Algemeen Reglement, het Wereldpostverdrag met uitvoeringsreglement en een aantal Overeenkomsten betreffende bijzondere postale diensten); deze hebben betrekking op de overige bepalingen van organisatie en werkwijze van de Unie, alsmede op de zuiver zakelijke bepalingen betreffende de postdienst; deze Akten dragen een tijdelijk karakter.

Uit bovengenoemde onderscheiding vloeit een herzieningsprocedure voort, waarbij de permanente Akte, dat wil zeggen de Constitutie, wordt herzien, c.q. aangevuld door middel van een daartoe strekkend Protocol en waarbij de overige Akten telkens na ieder Congres geheel worden vervangen. Ook op het XIXe Congres, dat van 18 juni tot 27 juli 1984 te Hamburg werd gehouden, is overeenkomstig de bovenomschreven procedure te werk gegaan.

A. Constitutie

Tijdens het Congres is er naar gestreefd om wijzigingen in de bepalingen met een permanent karakter tot een minimum te beperken. Het derde Aanvullend Protocol bevat dan ook slechts enkele daartoe strekkende bepalingen van materiële aard. Zo zijn de Administratieve Conferenties en de Bijzondere Commissies als organen van de UPU geschrapt, omdat zij in het huidige bestel van de Unie geen enkele rol meer vervullen.

Daar door overdracht van bevoegdheden aan de Uitvoerende Raad de taak van de Zwitserse Confederatie als «autorité de surveillance», belast met het toezicht op het Internationale Bureau, in de laatste decennia sterk aan belang heeft ingeboet en in feite geheel werd beëindigd met de invoering door het voorgaande Congres (Rio de Janeiro, 1979) van een nieuw systeem van zelffinanciering, is thans in de Constitutie opgenomen dat het Internationale Bureau onder controle is geplaatst van de Uitvoerende Raad en niet meer onder het toezicht van de Regering van de Zwitserse Confederatie. Wel zal deze Regering – zoals voorheen – een aantal diplomatieke taken onder meer verband houdend met het toe- en uittreden van de leden en de ratificatie, c.q. goedkeuring van de Akten, blijven vervullen.

B. Algemeen Reglement

Wat het Algemeen Reglement betreft hebben de wijzigingen voornamelijk betrekking op:

1. Het Congres
Teneinde de organisatie en het functioneren van de toekomstige postcongressen te stroomlijnen werd een aantal bevoegdheden van het Congres aan de Uitvoerende Raad overgedragen. Naar verwachting wordt daardoor de afwikkeling van toekomstige Congressen vereenvoudigd en bespoedigd. Tot de aan de Uitvoerende Raad overgedragen bevoegdheden op dit gebied behoren onder meer:
 - de vaststelling van het aantal (Congres-)commissies, nodig om de taak van het Congres tot een goed einde te brengen, alsmede de vaststelling van de bevoegdheden van deze commissies;
 - de aanwijzing (onder voorbehoud van goedkeuring door het Congres) van de vice-president van het Congres, de President en vice-presidenten

van de Congrescommissies, alsmede van die landen die in de zogenaamde beperkte Commissies (Commissie geloofsbrieven en redactie) zitting nemen;

– aanwijzing van niet-goevernemente internationale organisaties die moeten worden uitgenodigd om zich tijdens een Congres te doen vertegenwoordigen.

2. De Uitvoerende Raad

a) Naast de onder punt 1 genoemde overdracht van bevoegdheden nam het Congres een aantal voorstellen aan die betrekking hebben op de organisatie, het functioneren en de werkmethoden van de Uitvoerende Raad zélf. Zo heeft deze de bevoegdheid gekregen om in buitengewone omstandigheden en eventueel na consultatie van de lid-staten op voorlopige basis nieuwe werkmethoden in te voeren of overgangsmaatregelen te treffen in de periode tussen twee Congressen. Over dergelijke maatregelen dient het Congres zich nadien uit te spreken.

b) Expliciet werden in het Algemeen Reglement een aantal competenties vermeld die reeds aan de Uitvoerende Raad toekwamen en wel op grond van door voorgaande Congressen aangenomen resoluties (onder meer de vaststelling van het Statuut voor het personeel dat werkzaam is bij het Internationale Bureau, van het Financieel Reglement en van de jaarrekeningen van de Unie).

3. De Raad voor Poststudies

Gezien het bevredigend functioneren van de Raad voor Poststudies in de voorafgaande vijf jaar onthield het Congres zich ervan om in de competenties en de organisatiestructuur van die Raad wijzigingen aan te brengen.

4. Procedures met betrekking tot de indiening van voorstellen aan het Congres

Teneinde de lid-staten in de gelegenheid te stellen zich beter dan voorheen voor te bereiden op de onderwerpen die op een Congres aan de orde komen, heeft het Congres wijziging aangebracht in de termijnen waarbinnen voorstellen moeten worden ingediend. Samengevat houdt de nieuwe regeling in dat binnen een periode van twee maanden voorafgaande aan de datum waarop een Congres aanvangt geen voorstellen meer kunnen worden ingediend. Deze periode wordt voor voorstellen die betrekking hebben op de Constitutie en het Algemeen Reglement zelfs uitgebreid tot een half jaar. Hoewel de mogelijkheid wordt opengelaten om voorstellen in te dienen na het sluiten van de inzendtermijn, zullen, als gevolg van het feit dat aan het benutten van voormelde mogelijkheid zware voorwaarden zijn verbonden, in de praktijk de gestelde termijnen gehanteerd worden.

Ook mogen voorstellen voortaan slechts één zaak tot onderwerp hebben.

5. Talen

Het Congres verhoogde het in 1979 door het Congres van Rio de Janeiro uitgetrokken bedrag voor de vervaardiging van de belangrijkste documenten in het Chinees, Duits, Russisch en Portugees van 50.000 Zw. frs. per jaar en per taal tot 150.000 Zw. frs.

Hierdoor kon enigszins worden tegemoetgekomen aan de wens van die lid-staten die zich van genoemde talen bedienen om op voet van gelijkheid te worden behandeld met die leden van de Unie die van de documentatie in één van de officiële werktalen (Frans, Engels, Arabisch, Spaans) gebruik maken en waarvan de produktiekosten voor rekening van de Unie komen.

6. De financiën van de Unie

a) Het plafond van de uitgaven van de Unie voor de jaren 1986 (Zw. frs. 22.601.400) tot en met 1990 (Zw. frs. 24.189.800) werd, behoudens

nadere aanpassing door de Uitvoerende Raad, vastgelegd. Bij de vaststelling van het niveau is, naast de gebruikelijke post voor vertalingen, een bescheiden personeelsuitbreiding (ter beoordeling van de Uitvoerende Raad) en een verhoging van de kredieten voor technische hulpverlening (uitzending van zogenaamde consultants) rekening gehouden met enige aan het gebouw van het Internationale Bureau te treffen technische voorzieningen.

b) Naast de bestaande 8 contributieklassen oplopend van één tot 50 eenheden, werden drie nieuwe klassen ingevoerd, te weten:

- een klasse van 35 en een van 40 eenheden, gesitueerd tussen de reeds bestaande klassen van 25 en 50 eenheden;
- een klasse van een halve contributie-eenheid.

Naar het oordeel van het Congres wordt door de invoering van beide eerstgenoemde klassen de mogelijkheid voor bepaalde landen vergroot om beter naar vermogen bij te dragen in de uitgaven van de Unie.

De klasse van een halve contributie-eenheid staat alleen open voor de minstgeavanceerde landen, als zodanig aangewezen door de Verenigde Naties en voor andere door de Uitvoerende Raad aangewezen landen.

Nieuw is ook de bepaling dat op verzoek van een lid-staat, die als gevolg van bij voorbeeld natuurrampen in buitengewone omstandigheden verkeert, de Uitvoerende Raad aan dat lid verlaging met ten hoogste één contributieklassen kan toestaan, indien deze het bewijs levert dat handhaving van zijn contributie op de voet van de aanvankelijk gekozen klasse niet mogelijk is.

Naar verwachting zal het vorenstaande slechts van beperkte invloed zijn op het totale aantal van door de lid-staten te betalen contributie-eenheden en – in samenhang daarmee – de hoogte van het bedrag per contributie-eenheid.

Nederland zal – zoals tot dusver – in de klasse van 15 contributie-eenheden blijven.

C. Wereldpostverdrag en overeenkomsten

a) De basisporten voor briefpostverzendingen in het internationale verkeer werden, mede in relatie tot de met 45% verhoogde eindvergoeding (zie hierna onder c), met 50% verhoogd. Zij weerspiegelen de evolutie van de exploitatiekosten in de afgelopen jaren en houden rekening met de in de komende jaren te verwachten kostenstijging.

Evenals voorheen behouden de lid-staten de bevoegdheden om de nieuwe basisporten met maximaal 100% te verhogen, dan wel met 70% te verlagen, al naar gelang de omstandigheden in de diverse landen daartoe nopen. Aldus wordt rekening gehouden met de in de wereld bestaande sterk uiteenlopende welvaarniveaus en grote verschillen in kostprijzen. In verband hiermede zullen per 1 juli 1986 de tarieven voor briefpostzendingen naar het buitenland – voor zover niet de binnenlandse tarieven van toepassing zijn – met ca. 10% worden verhoogd.

b) Het Congres besloot tot een aantal maatregelen die er op gericht zijn enerzijds beter in te spelen op de behoeften van de cliëntele en anderzijds de concurrentiepositie van de post te verbeteren. Hiertoe kunnen onder meer gerekend worden:

- verhoging van de maximaal toegestane extra-korting van 10 tot 20% op het tarief van grote aantallen in een of meer zakken verpakte en aan één geadresseerde gerichte drukwerken (zogenaamde M-zakken);
- invoering van een geheel nieuwe bepaling die het postadministraties toestaat om kortingen te geven op de algemeen geldende tarieven voor (grote partijen) naar het buitenland te verzenden briefpostzendingen, overeenkomend met de in hun binnenlands verkeer geldende kortingen volgens de daar bestaande regelingen.

Het vorenstaande zal in een adequate kortingsregeling voor naar het buitenland te verzenden briefpostzendingen tot uitdrukking komen.

Als verdere «klantgerichte» maatregelen kunnen genoemd worden:

- uitbreiding, op facultatieve basis, van de mogelijkheid om kleine hoeveelheden goederen met de snelle middelen van de briefpost te verzenden door het maximum-gewicht van «petits paquets» (pakjes) van 1 tot 2 kg te verhogen. Nederland zal van deze mogelijkheid gebruik maken.
- terugbetaling van porten en rechten aan de afzenders indien als gevolg van staking van de dienst de vervoersprestatie niet of slechts gedeeltelijk is geleverd.

c) De vergoeding die de landen elkaar uitkeren voor de doorvoer van briefpost per trein c.q. met de scheepvaartmaatschappijen werd aangepast aan het mondiaal gemiddelde van de werkelijk aan de vervoersmaatschappijen uit te betalen vergoedingen. Vooral voor treinvervoer over relatief korte afstanden zijn de vergoedingen sterk gestegen, oplopend met percentages tot 100%. Voor zeevervoer daarentegen ondergingen de vergoedingen voor vervoer op de korte afstand een gemitigeerde verhoging; voor afstanden boven 1500 zeemijlen kon zelfs een geringe verlaging worden bereikt.

Het Congres aanvaardde unaniem de in een studie van de Uitvoerende Raad vervatte conclusie om de basisvergoeding voor het vervoer per luchtpost te handhaven op het door het Congres van Rio de Janeiro vastgestelde niveau. Daarentegen werd de vergoeding welke door het land van afzending wordt uitgekeerd aan landen waaraan het meer post verzendt dan dat het daarvan ontvangt (de zogenaamde eindvergoeding) met ongeveer 45% verhoogd. Laatstgenoemde wijziging, alsmede de hogere kosten wegens de overige verrekeningen met het buitenland zullen tot een bedrag van circa 50 miljoen gulden per jaar van invloed zijn op de kosten die verbonden zijn aan de hier te lande verzonden post naar het buitenland. Deze hogere kosten worden slechts voor een gedeelte gedekt door de onder letter a genoemde tariefsverhoging.

d) Teneinde te vermijden dat bij de keuze van onderwerpen voor postzegelmissies thema's of afbeeldingen worden gebezigd die een beledigend karakter hebben voor een persoon of een land, is bepaald dat op postzegels af te beelden voorstellingen in overeenstemming moeten zijn met de hoge beginselen van de internationale samenwerking op cultureel, sociaal en economisch gebied, zoals deze zijn neergelegd in de aanhef van de Constitutie (zie artikel 9 van het Verdrag juncto de in Hamburg aangenomen aanbeveling nr. 2000.14, waarvan de tekst als bijlage bij deze toelichtende nota is gevoegd).

e) Teneinde te voorkomen dat voor het buitenland bestemde zendingen worden aangenomen waarvan de invoer of verspreiding in het land van bestemming is verboden, is thans expliciet bepaald dat de postadministraties al het mogelijke moeten doen om te bewerkstelligen dat de inlichtingen die zij elkaar verstrekken omtrent de in hun land bestaande verbodsbepalingen actueel en nauwkeurig zijn. Zij zijn verplicht om de gebruikelijke informatie aan de postadministratie van afzending omtrent de behandeling die ten onrechte ten vervoer aangenomen zendingen hebben ondergaan, voortaan vergezeld te doen gaan van een nauwkeurige omschrijving van de terzake bestaande verbodsbepaling en van de daarbij betrokken voorwerpen.

f) Met betrekking tot de zogenaamde SAL-dienst (Surface Mail Air Lifted) werden voor het eerst basisbepalingen in het Wereldpostverdrag opgenomen. Het betreft een reeds lange tijd bestaande facultatieve dienstverlening waarbij brieven, pakjes en pakketten die normaal met

trein of boot zouden zijn vervoerd tegen een gereduceerd tarief per vliegtuig worden verzonden. Met het oog hierop wordt in het vervolg onderscheid gemaakt tussen gewone luchtpoststukken (die met prioriteit worden verzonden) en zogenaamde SAL-post die met verminderde prioriteit door de lucht wordt vervoerd.

g) Onder bepaalde voorwaarden mogen krachtens artikel III van het Slotprotocol van het Verdrag de lid-staten voor vrijwel alle bijzondere diensten rechten toepassen die uitgaan boven de in het Verdrag en Overeenkomsten genoemde maxima, indien zulks uit hoofde van hun exploitatiekosten noodzakelijk is.

h) De tussen de landen af te rekenen vergoedingen voor postpakketten, die vermeld worden in de artikelen 46 en volgende van de Overeenkomst betreffende de postpakketten, ondergingen in het algemeen vrij aanzienlijke verhogingen, die in de door de gebruikers te betalen tarieven tot uitdrukking zullen komen.

i) De maximaal uit te keren schadevergoedingspakketten in geval van verlies, beroving of beschadiging van postpakketten werden met 50% verhoogd.

j) De vergoedingen die de landen aan elkaar uitkeren voor de uitbetaling van postwissels werden in bescheiden mate verhoogd. In overeenstemming hiermee werd het maximum-recht dat de landen voor de verzending van postwissels naar het buitenland mogen heffen eveneens bijgevoegd.

Teneinde commerciële aantrekkelijkheid van de internationale postwisseldienst te verhogen werden een snellere uitwisselingsprocedure en een nieuw formulier als facultatieve mogelijkheden ingevoerd.

k) Als gevolg van een wijziging van de statistiek-methodiek voor de berekening van de zogenaamde eind- en transitkosten diende de tekst van artikel 67 van het Verdrag gewijzigd te worden. Hierdoor wijkt het artikel tekstueel af van het corresponderende artikel 65 van de in Rio de Janeiro vastgestelde verdragstekst. Van een principiële verschil tussen beide artikelen is echter geen sprake.

De nieuwe artikelen 68 en 69 betreffen slechts nadere preciseringen die voortvloeien uit reeds jaren in de praktijk toegepaste methodieken, die thans formeel zijn vastgelegd.

l) De Overeenkomst betreffende de Postgirodienst werd op een enkel punt gewijzigd.

Ter compensatie van de vergoeding die de landen elkaar uitkeren voor de uitbetaling van postcheques mag het land van uitgifte voortaan een recht van de trekker van een postcheque heffen.

D. Slotopmerkingen

Nederland werd wederom gekozen als lid van de Raad voor Poststudies. Sedert de oprichting van dit orgaan in 1957, mede als gevolg van een door Nederland in 1955 genomen initiatief, heeft Nederland onafgebroken en op actieve wijze als lid aan de werkzaamheden van de Raad deelgenomen.

De Akten van Hamburg zijn ingevolge de onderscheiden slotbepalingen op 1 januari 1986 in werking getreden. Aangezien de verdragsteksten eerst eind 1985 beschikbaar kwamen, was het niet mogelijk de akten nog in 1985 ter parlementaire goedkeuring aan te bieden. In overeenstemming met de desbetreffende artikelen van de Grondwet wordt daarom thans de goedkeuring van de Staten-Generaal achteraf gevraagd.

De Akten betreffende de Constitutie, het Algemeen Reglement en het Wereldpostverdrag zullen gelden voor het Koninkrijk. Wat de Overeenkomsten betreffende de bijzondere diensten aangaat zal de gelding, voor wat het Koninkrijk betreft, als volgt zijn:

- de Overeenkomst betreffende de postpakketten: voor het gehele Koninkrijk;
- de Overeenkomst betreffende de postwissels en de reispostbonnen: voor het gehele Koninkrijk;
- de Overeenkomst betreffende de Postgirodienst: voor het gehele Koninkrijk;
- de Overeenkomst betreffende de verrekenzendingen: voor het gehele Koninkrijk;
- de Overeenkomst betreffende de invordering van waarden: alleen voor de Nederlandse Antillen en Aruba;
- de Overeenkomst betreffende de internationale spaarbankdienst: alleen voor Nederland;
- de Overeenkomst betreffende de abonnementen op dagbladen en periodieken: in het geheel niet voor het Koninkrijk.

De twee laatstgenoemde Overeenkomsten hebben – ook in hun vroegere vorm – nimmer voor de Nederlandse Antillen gegolden; de Overeenkomst betreffende de invordering van waarden en de Overeenkomst betreffende de abonnementen op dagbladen en periodieken gelden sinds geruime tijd niet meer voor Nederland: voor de laatstgenoemde dienstuitvoeringen bestaan onder de Nederlandse omstandigheden meer verantwoorde alternatieven.

De Minister van Verkeer en Waterstaat a.i.,
E. H. T. M. Nijpels

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
P. R. H. M. van der Linden